

4800 Kč. Tohoto ustanovení budíž šetřeno ve všech případech, ve kterých rozdíl jednotlivých položek vojenské taxy jest větší nežli rozdíl mezi příjmem pro vyměření vojenské taxy za základ položený a nevyšším příjmem nejbližší nižší třídy.

Příklad: Z předepsané daně z příjmu 160 Kč dá se souditi na příjem 9210 Kč, který jest jejím základem. Ze příjmu 9210 Kč připadla by služební taxa náhradní 182 Kč, zbylo by tedy osobě vojenskou taxou povinné 9210 Kč méně 182 Kč, rovno 9028 Kč. Kdyby osoba vojenskou taxou povinná měla toliko nevyšší příjem nejbližší nižší 4. tarifní třídy, tedy 9200 Kč, tu by jí po odečtení služební taxy náhradní 143 Kč zbylo 9057 Kč, tudíž o 29 Kč více. V uvedeném tedy případě (příjem 9210 Kč) nebud' služební taxa náhradní vyměřena 182 Kč, nýbrž 182 Kč méně 29 Kč, rovno 153 Kč.

Krátký výpočet: 9210—9057 rovná se 153 Kč,

Čl. 16., č. 1., 3. odst.

Data tato budtež podána též o rodičích, když jest z přihlášky patrnó, že rodiče nebo některý z nich ještě žije.

Článek II.

Všude tam, kde v prováděcích ustanoveních k zákonu o vojenské taxě a ve formulářích k nim připojených uvádí se obnos 1600 K, případně 4000 K, a daňová sazba 13·60 K, budtež obnosy tyto nahrazeny číslicí 4800 Kč a při daňové sazbě 50 Kč,

Tabulka na druhé straně formuláře č. VI. budíž nahrazena tabulkou upravenou podle nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920, č. 506 Sb. z. a n.

Článek III.

Nařízení toto, jehož platnost nevztahuje se na Slovensko a Podkarpatskou Rus, platí pro berní léta 1920 a 1921 a stává se ihned účinným.

Provedení jeho přísluší ministru vnitra v dohodě s ministrem financí.

Tusar v. r.,

jako ministerský předseda a v zastoupení nepřítomného ministra vnitra.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Engliš v. r.	Sonntág v. r.
Habrman v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Staněk v. r.	Johanis v. r.
Dr. Markovič v. r.	

Čís. 509.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920,

jímž se upravuje úrazové pojištění dělníků na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto :

§ 1.

V druhé větě prvního odstavce § 3 a v prvním odstavci § 8 zákonného článku XIX. z roku 1907, o pojišťování průmyslových a obchodních zaměstnanců na případ nemoci a úrazu, položiti jest místo slov „dvou tisíc čtyř set korun“ slova „šest tisíc korun“.

§ 2.

V druhém odstavci § 70 zákonného článku XIX. z roku 1907 položiti jest místo slov „60% ročního pracovního výdělku“ slova „dvě třetiny ročního pracovního výdělku“.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinností dnem vyhlášení se zpětnou platností od 1. ledna 1920; ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.	Sonntág v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Habrman v. r.	Johanis v. r.
Staněk v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Winter v. r.

Čís. 510.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920,

jímž se zrušuje nařízení ministerstev financí, obchodu a orby ze dne 22. ledna 1915, č. 15 ř. z., o úpravě vývozu a průvozu pytlů.

Na základě ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se takto:

§ 1.

Nařízení ministerstev financí, obchodu a orby ze dne 22. ledna 1915, č. 15 ř. z., jímž se upravuje vývoz a průvoz pytlů, dále nařízení ministerstev financí, obchodu a orby ze dne 18. května 1917, č. 229 ř. z., a ze dne 23. dubna 1918, č. 158 ř. z., se zrušují.

§ 2.

Jistoty, složené ve smyslu §§ 2 a 5 nařízení ministerstev financí, obchodu a orby ze dne 22. ledna 1915, č. 15 ř. z., se uvolňují, neuplynula-li lhůta k zpětnému dovozu vyvezených pytlů stanovená nebo prodloužená, a mohou být stranám k jejich žádosti vráceny.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 4.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí v dohodě s ministrem obchodu a zemědělství.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Engliš v. r.	Somtág v. r.
Habrman v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Staněk v. r.	Johanis v. r.
Dr. Markovič v. r.	

Čís. 511.

Vyhláška ministerstva vnitra v dohodě s předsedou vlády ze dne 8. září 1920, že se opravuje tisková chyba v nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1920, čís. 458 Sb. z. a n., kterým se mění § 41, odstavec 2., nařízení ze dne 20. října 1919, čís. 601 Sb. z. a n., o statistice zahraničního obchodu.

V nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1920, čís. 458 Sb. z. a n., vyhlášeném v částce XCIII. dne 31. července 1920, opravuje se tato tisková chyba:

V názvu má druhá řádka znít „ze dne 27. července 1920“ a nikoli „ze dne 27. července 1919“.

Tusar v. r.,

jako předseda vlády a v zastoupení nepřítomného ministra vnitra.

Čís. 512.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 20. srpna 1920

k provedení zákona ze dne 30. března 1920, č. 252 Sb. z. a n., kterým se vydávají ustanovení o státní vlajce, státních znacích a státní pečeti.

§ 1.

K výzdobě státních úřadů a soudů užívá se státní vlajky nebo praporu podle ní utvořeného.

§ 2.

Pokud se označuje svrchovanost státní nebo státní majetek pruhy ve státních barvách, buďtež pruhy tyto bělo-červenomodré. Opakují-li se barvy, budiž pruh modrý o polovinu užší nežli pruh červený nebo bílý.

§ 3.

K označení státních úřadů, soudů, ústavů a podniků, jakož i státního majetku užívá se s výjimkou příjadů uvedených v §§ 4 a 5 malého státního znaku.

§ 4.

Středním státním znakem označují se státní úřady a soudy společně celému státu.

§ 5.

Pokud jest třeba ve styku zahraničním státního znaku, užívá se k tomu velikého státního znaku. Téhož znaku užívá president republiky a Národní shromáždění při slavnostních příležitostech.

§ 6.

Velikou státní pečeti (§ 8 zákona) pečeti se při slavnostních příležitostech mezinárodních; jinak pečeti se malou státní pečeti.

President republiky pečeti dopisy a listiny, nevyžadující podle ústavní listiny spolupodpisu odpovědného člena vlády, pokud nemají dohady zcela soukromé, pečeti shodnou s velkou pečeti státní, avšak s nápisem v kruhu: „President republiky Československé“.

§ 7.

Státní úřady, soudy, ústavy a podniky užívají úřední pečeti, na níž jest zobrazen malý státní znak, kol něhož v kruhu jest uvedeno stručně označení dotyčného úřadu a jeho sídla. O jazyku, v němž toto označení má být uvedeno, obsahují bližší předpisy prováděcího nařízení k zákonu ze dne 29. února 1920, č. 122 Sb. z. a n., jímž se stanoví zásady jazykového práva v republice Československé.

Ministerstvo zahraničních věcí určí, pokud zahraniční úřady republiky Československé užívají úřední pečeti s velikým státním znakem.

§ 8.

Státní vlajky může být při slavnostních příležitostech rázu přechodného užíváno i soukromými, dále pak korporacemi, ústavami a úřady, jež nejsou státními, nevzbuzují-li tím klammého zdání, že tu jde o úřad, orgán, ústav, podnik nebo majetek státní.

§ 9.

Pokud jednotlivci, ústavy nebo korporace podle předpisů vydaných před vznikem republiky,